
SJORS
van de
Rebellenclub
Nr. 24
13 JUNI 1964
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

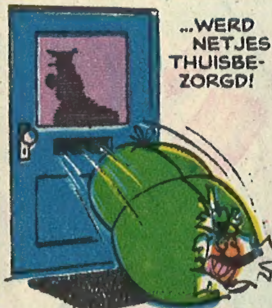

DE KAPITEIN KREEG ZIJN RIVIER

De chef-kwartiermeester en ik waren ijverig bezig in de kaartenkamer van het hoofdkwartier van de Pacificvloot, toen de telefoon ons in onze werkzaamheden stoorde. De chef nam de hoorn van de haak, noemde zijn naam, luisterde een ogenblik en antwoordde toen: „We zullen het direct opzoeken en u terugbellen, meneer." Daarop hing hij de hoorn weer op.

„De kapitein wil weten of er in Engeland een rivier bestaat die de Trent heet," zo deelde hij me mee.

We waren gewend aan verzoekjes om op te geven waar een bepaalde plaats zich moest bevinden. Hooggeplaatste officieren maakten bij het ontwerpen van operatieve plannen vaak van onze inlichtingen gebruik.

We lieten dus alles in de steek, sleepten een stapel aardrijkskundige woordenboeken en atlassen bij elkaar en zetten ons aan het werk. Een half uur lang worstelden we boek na boek door, snuffelden in alfabetische registers en bestudeerden stoffige, ingewikkelde kaarten. Geen rivier de Trent te vinden. Maar we gaven het niet op, want we wilden niet graag een verkeerd antwoord geven aan de hoge officier die een beroep op ons gedaan had.

Tenslotte ontdekte ik ons riviertje op een gehavende kaart en de chef rende naar de telefoon. „Rivier de Trent," rapporteerde hij trots, „komt uit in de Humber, tweehonderdvijfentwintig kilometer lang, drieënvijftig graden tweeënveertig minuten noorderbreedte, vijfenveertig minuten westerlengte."

Een kort „dank u" was de enige beloning voor ons gezwoeg.

Een paar dagen later ontmoette ik de adjudant van de officier die ons had opgebeld. „En," vroeg ik, „heeft het vinden van de rivier de Trent ons geholpen om de oorlog te winnen?"

„Dat geloof ik niet," was het antwoord. „Maar zie je, de kapitein was bezig met een kruiswoordpuzzel en de naam Trent paste precies in de vakjes die hij nog open had."

Dinkie
DOOR
CAROL VOGES

ALS IK HET GOED BEGRIJP, MENEER HASSAN, KOMT U UIT HET LAND VAN OOSTERSE PRINSEN, MAHARADJA'S EN GROOTVIZIERS. DAAR MOET U ONS EENS WAT MEER OVER VERTELLEN ALS U WILT!
HÈ, OPA, LAAT MENEER TOCH EVEN TOT RUST KOMEN! HET IS NIET NETJES OM EEN GAST MET ZOVEEL VRAGEN LASTIG TE VALLEN!

OMAR-BEN-HASSAN WIL DE HOOGVERHEVEN OPA GRAAG VAN DIENST ZIJN MET HET VERTELLEN VAN WONDERSCHONE VERHALEN UIT ZIJN PRACHTIGE LAND!

EN ZO VERTELDE OMAR-BEN-HASSAN VAN DE WITTE EN ROZE PALEIZEN, DIE ZICH SPIEGELDEN AAN DE OEVERS VAN DE BLAUWE MEREN, OMKRANST DOOR EEN BETOVERENDE BLOEMENPRACHT EN DE GEUREN VAN MUSKAAT, ROZEN EN JASMIJN, TERWIJL BONT GEKLEURDE VOGELS HUN LIED ZONGEN IN DE BOMEN...

AAN HET HOF VAN MENIGE KALIEF EN MAHARADJA HEERSTE EEN WELDADIGE RUST. MEN KNABBELDE DAAR OPGEWEKT AAN GOUDGELE KIPPEBOUTJES EN DRONK VERFRISSINGEN UIT GOUDEN EN KRISTALLEN BEKERS, TERWIJL MEN NEERLAG OP ZACHTE KUSSENS, WAARMEE DE VLOEREN WAREN BEDEKT...

DAT WAS ECHT EEN FIJN VERHAAL, MENEER HASSAN!
JA, HEEL FIJN!
EN NU, HOOGVERHEVEN GASTHEER, BEN IK WAT VERMOEID VAN AL DAT GEPRAAT. IK BEN EEN OUD MAN EN VRAAG U NEDERIG OF IK MIJ TER RUSTE MAG BEGEVEN!

OEAAAA
JA, IK HEB OOK SLAAP GEKREGEN! WE MOESTEN ALLEMAAL MAAR EENS NAAR BED GAAN!
IK BEN U BEIDEN ZEER DANKBAAR VOOR DEZE GEZELLIGE AVOND EN UW WARME GASTVRIJHEID! HEB DANK!
O, DA'S NIKS, HOOR. GEEN DANK. UW VERHALEN WAREN PRACHTIG EN NU GAAN WE SLAPEN. KOMT U MAAR MEE!

WINNETOU
DE MAN VAN DE PRAIRIE
DOOR DR. KARL MAY

HALS-OVER-KOP VERLATEN OLD DEATH EN ZIJN VRIENDEN HET KAMP DER COMANCHEN.

PAN!
PAN!
BANG!

DE INDIANEN ZENDEN HUN EEN „VRIENDELIJK" AFSCHEID NA...
PAN!
BANG!

TENSLOTTE BEREIKEN ZIJ DE PLAATS, DIE ZIJ MET WINNETOU HEBBEN AFGESPROKEN.

DAAR WACHT OLD DEATH EEN GROTE VERRASSING.
MIJN HART SPRINGT OP VAN VREUGDE BIJ HET ZIEN VAN MIJN BROER WINNETOU!
IK WIST WEL DAT IK JE WEER GAUW ZOU TERUGZIEN!
?!

WAT BETEKENT DAT ALLEMAAL? KENNEN JULLIE ELKAAR DAN?
JA, OLD SHATTERHAND IS MIJN BLANKE BROEDER.

OLD-SHAT-TER-HAND!!??

JIJ HEBT MIJ DUS BEDROGEN! JIJ HEBT ME DUS IN DE MALING GENOMEN! NIET JIJ, MAAR IK BEN EEN GROENTJE!!

DE KLACHTEN VAN OLD DEATH VERSTOMMEN DOOR DE KOMST VAN MEER DAN VIJFHONDERD APACHENKRIJGERS. ZIJ ZULLEN DE COMANCHEN GAAN AFSTRAFFEN

HET WORDT DAG...
ZOU OLD DEATH WILLEN PROBEREN VREDE TE STICHTEN TUSSEN DE APACHEN EN DE COMANCHEN?
HEEL GRAAG. IK ZIE LIEVER GEEN BLOED VAN INDIANEN VLOEIEN. ZIJ ZIJN MIJN VRIENDEN.

NA ENIGE TIJD KOMT OLD DEATH TERUG MET HET ANTWOORD VAN DE COMANCHEN.
HELAAS! DE COMANCHEN WEIGEREN TE ONDERHANDELEN.
DAN ZIJN ZIJ TEN DODE OPGESCHREVEN!

KRIJGERS DER APACHEN! OP TEN AANVAL!

ER ONTBRANDT EEN VERBITTERD EN MEEDOGENLOOS GEVECHT, WAARVAN DE AFLOOP AL VAN TEVOREN VASTSTAAT, GEZIEN DE GETALSTERKTE DER APACHEN!

KIJK DAAR EENS! GIBSON EN OHLERT NEMEN DE BENEN!

MIJN BROEDER HOEFT ZICH DAAROVER NIET ONGERUST TE MAKEN. WIJ ZULLEN GEZAMENLIJK DE ACHTERVOLGING INZETTEN. IK STEL U MIJN BESTE PAARDEN VOOR DAT DOEL BESCHIKBAAR.

ER GAAT GEEN MINUUT VERLOREN.
WAT EEN FANTASTISCH PAARD IS DIT! ZO HEERLIJK WENDBAAR! IK ZAL HET „ZWALUW" NOEMEN...

Om te verhinderen dat meneer Mouton met Tiger Joe op de leeuwejacht zou gaan had Slokje de arme man doodsbang gemaakt...

TIGER-JOE

redder in de nood

De vrolijke vijf

Op het moment dat de filmopnamen hervat zouden worden, weerklonk de stem van Lydia. Meneer Williams ging kijken. . .

van de Edelweiss-school

MAAR OP DAT MOMENT HOORDEN DE MEISJES EEN BEKENDE STEM...

TERWIJL DE VRIENDINNEN HET KASTEEL VERLIETEN, SCHENEN TONY EN PHILIP IETS GEVONDEN TE HEBBEN...

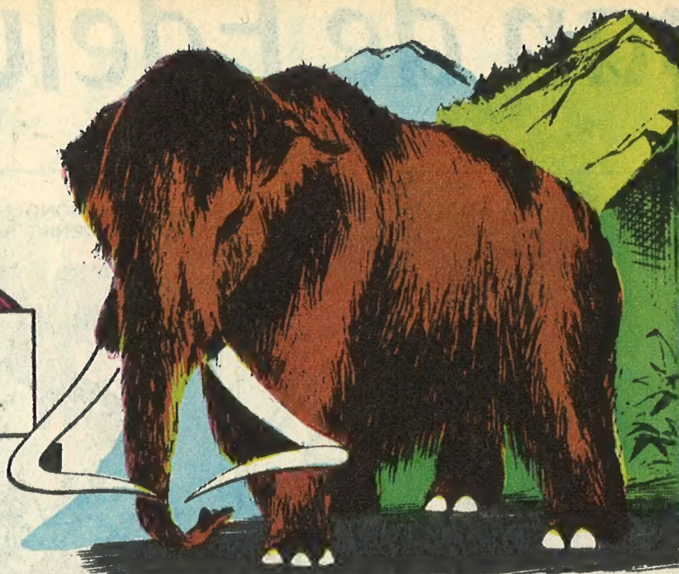

WAARUIT ZOU DIE LANG GEZOCHTE SCHAT BESTAAN?

1. IN NEW YORK WOONDE EENS EEN DRIELING. DE BROERS LEKEN ZÓ SPREKEND OP ELKAAR, DAT ZE TER HERKENNING HUN INITIALEN (BESTAANDE UIT SNORREN EN BAARDEN) OP HUN GEZICHT DROEGEN!

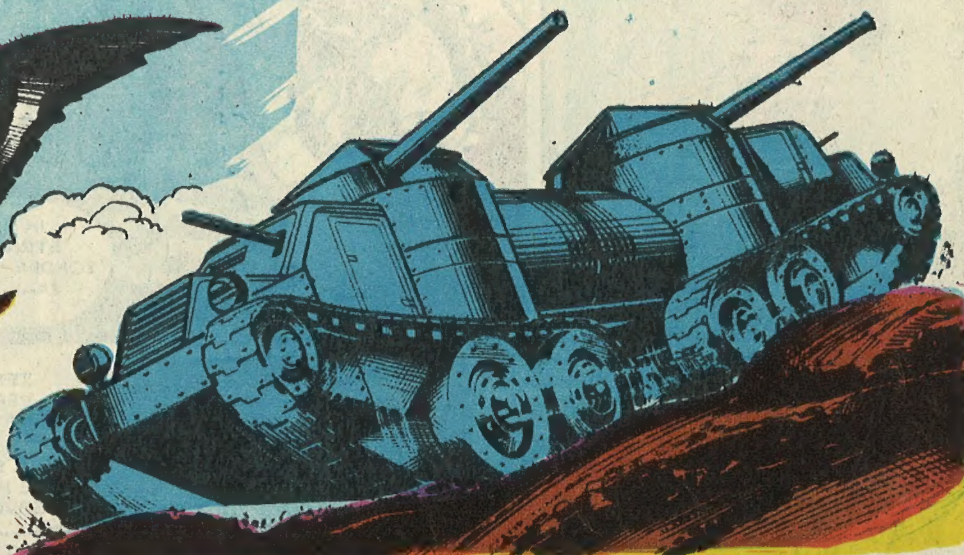

2. MAMMOETEN KOMEN NOG VOOR OP DE VLAKTEN VAN SIBERIË!

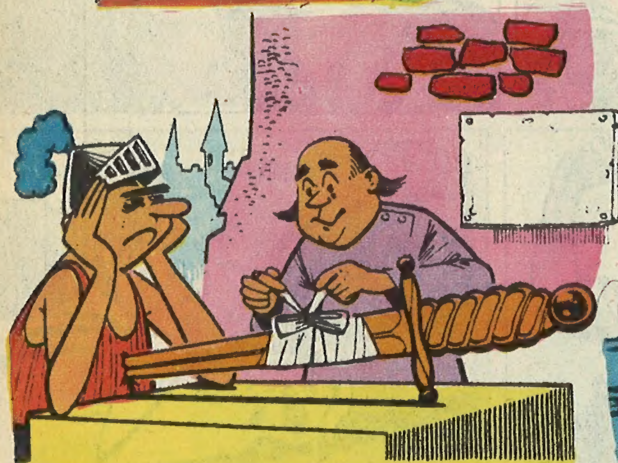
WAAR OF NIET WAAR?

3. DEZE VOGEL VLIEGT ZONDER ZIJN VLEUGELS TE BEWEGEN!

4. DE „TWEELINGTANK" WAS HET GEVAARLIJKSTE WAPEN UIT DE TWEEDE WERELDOORLOG.

5. VROEGER GELOOFDE MEN DAT JE EEN STEEKWOND KON GENEZEN DOOR... HET WAPEN WAARMEE DE WOND WAS TOEGEBRACHT TE VERBINDEN!

6. TIJDENS DE TWEEDE WERELDOORLOG VING EEN SCHIPBREUKELING HAAIEN MET ZIJN BLOTE HANDEN!

MUG en MIK

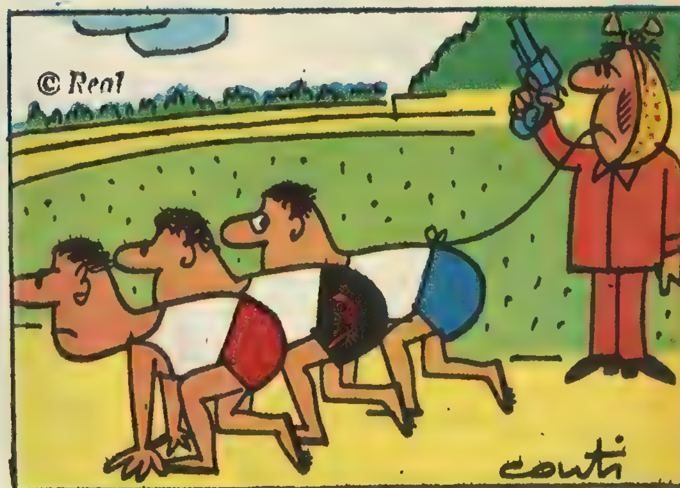

Even lachen!

Ford pochte eens dat een auto in tien minuten in elkaar werd gezet. Op een goede dag werd hij opgebeld en iemand vroeg hem: „Is het waar dat u een auto in tien minuten in elkaar kunt zetten?"
„Zeker," luidde het antwoord. „Wat zou dat?"
„O, niets," zei de ander. „Ik geloof dat ik die auto heb!"

★ ★ ★

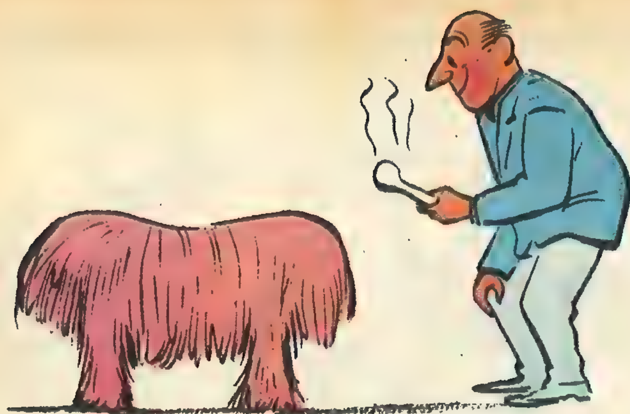

„Eigenlijk moest u mij voor het haarknippen veel minder rekenen," zei de zo goed als kale klant tegen de kapper.
„Integendeel, meneer," antwoordde de kapper. „Bij u reken ik niet het haarknippen, maar ik reken de tijd die het me kost om uw haar op te zoeken!"

★ ★ ★

„En," vroeg de winkelier, „is die nieuwe muizeval van mij niet prachtig?"
„O ja," antwoordde de teleurgestelde klant. „Vanmorgen lagen er twee muizen voor die zich doodgelachen hadden!"

Aan de STAART

1. HIJ METSELT ZIJN NEST VAAK AAN HUIZEN.

2. IN ZIJN NAAM BEVINDT ZICH EEN MUZIEKINSTRUMENT.

3. ZO SLIM ALS EEN ...

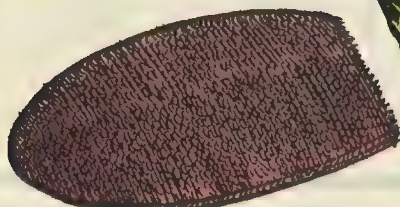
4. DIT DIER HOUDT ZICH VAAK OP IN HOOG GRAS.

5. DIT IS EEN TROUWE MENSENVRIEND.

6. ZO ROOD ALS EEN ...

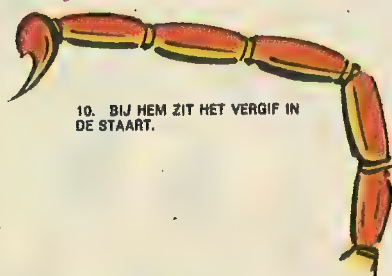

8. VAN DE HUID VAN DIT DIER WORDEN TASJES EN SCHOENEN GEMAAKT.

7. DIT IS EEN GOEDE DAMMENBOUWER.

9. DEZE KRULSTAART HOUDT VAN MODDERBADEN.

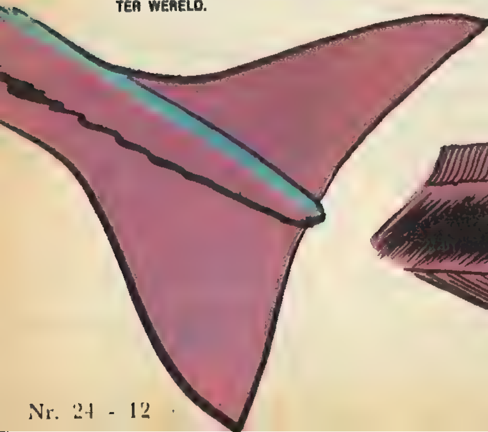
10. BIJ HEM ZIT HET VERGIF IN DE STAART.

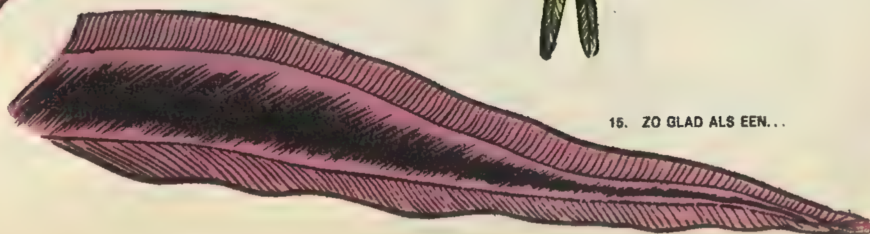
13. EEN SNELLE BEWONER VAN HET OERWOUD.

11. DIT IS HET GROOTSTE ZOOGDIER TER WERELD.

12. DIT IS EEN VERWOED VERZAMELAAR VAN DENNEAPPELS.

14. DEZE VOGEL KAN (NA)PRATEN LEREN.

15. ZO GLAD ALS EEN...

herkend men het dier

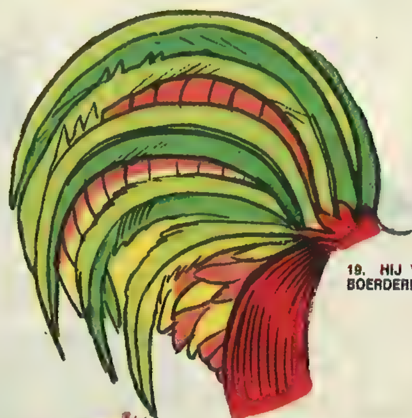

OP DEZE BLADZIJDEN ZIJN DE STAARTEN GETEKEND VAN ZEVENENTWINTIG BEKENDE DIEREN. DE OPGAVE IS UIT TE ZOEKEN BIJ WELKE DIEREN DEZE STAARTEN PASSEN. ALS JE MEENT DE JUISTE OPLOSSING GEVONDEN TE HEBBEN, KUN JE DIE VERGELIJKEN MET HET LIJSTJE OP BLADZIJDE 30. VEEL SUCCES!

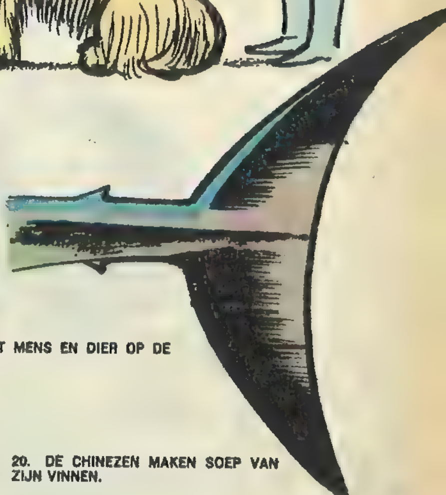
16. DIT IS HET MEEST VOORKOMENDE HOEFDIER IN NEDERLAND.

17. DIT DIER WAARSCHUWT MET ZIJN STAART.

19. HIJ WEKT MENS EN DIER OP DE BOERDERIJ.

20. DE CHINEZEN MAKEN SOEP VAN ZIJN VINNEN.

18. EEN VOGEL, WAAROP VAAK JACHT WORDT GEMAAKT.

25. DIT DIER HEEFT EEN HOOFD EN BENEN.

21. DIT DIER HEEFT IETS TE MAKEN MET EEN OVERSTEEKPLAATS.

22. ZO TROTS ALS EEN...

23. DIT DIER HEEFT EEN LANGE TONG EN KAN VAN KLEUR VERANDEREN.

26. ZIJN NAAM LIJKT OP DIE VAN HET VOORGAANDE DIER, MAAR HIJ LEEFT IN HET WATER.

27. DIT DIER LIJKT VEEL OP EEN HAGEDIS.

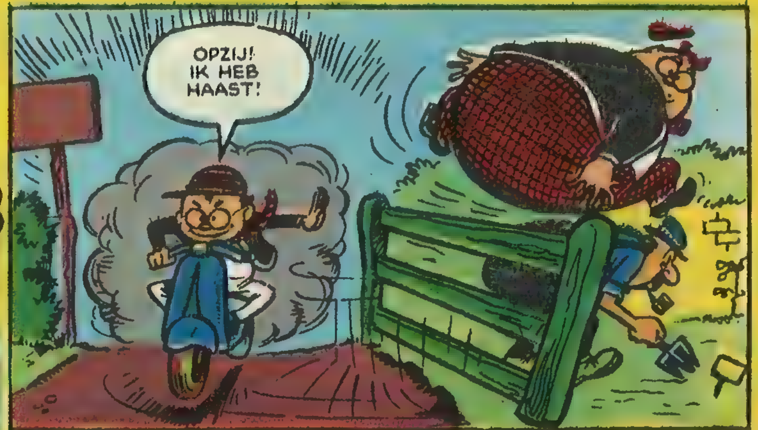
24. HET NATIONALE DIER VAN AUSTRALIË.

BULTERS.

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

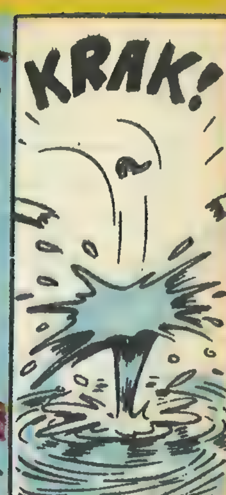

HET IS JAN. DE MAND STAAT ACHTER OP ZIJN SCOOTER IK ZAL HEM EVEN LATEN STOPPEN!

DE REMMEN PIEPTEN, DE SCOOTER STOPTE, MAAR DE MAND GING DOOR...

HIJ BLIJFT AAN DIE TAK HANGEN! VLUG EVEN PAKKEN!

KRAK!

JE HAD EERST DAT BORD MOE TEN LEZEN, DIKKE! JE BENT TE ZWAAR VOOR DIT BRUGGETJE!
BLUB

IK ZAL MOETEN OMRIJDEN OM BIJ DE TUINMAN TE KOMEN!
POEH, IK BEN ER EERDER DAN HIJ!

TOEN BILLIE HET HUISJE BEREIKTE, KWAM DE TUINMAN JUIST NAAR BUITEN...
IK BLIJF NIET IN BED LIGGEN IK GA NAAR DE DOKTER!

JAN KAN ZO DIRECT HIER ZIJN. IK GA EVEN EEN SPROOKJE OPVOEREN!

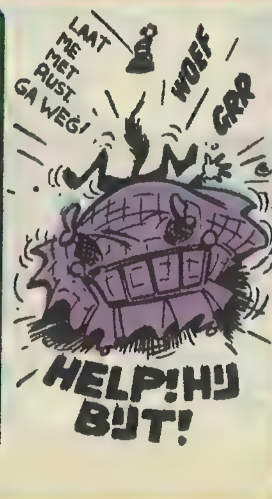

KOM MAAR BINNEN!
KLOP KLOP

DE GROETEN VAN MENEER KWEL, TUINMAN, EN HIER IS UW LUNCH!
EINDELIJK IS DIE MAND VAN MIJ!

SMAK SMAK
TERWIJL U EET, ZAL IK UW HOND EVEN UITLATEN. DAT BEEST ZIT ZO KLAAGLIJK TE JANKEN!
WOEF
SNUF

KOM ER MAAR UIT, JONGEN!
SNUF SNUF ETEN

WOEF

LAAT ME MET RUST. GA WEG!
WOEF
GRR
HELP! HIJ BIJT!

DE DOKTER ZEI DAT IK VEEL BEWEGING MOET HEBBEN! TOE MAAR, KAZAN!
VOORUIT, JAN, SCHIET OP! KUN JE NIET HARDER?
NIET MET ZO'N GEWICHT ACHTER-OP!
PRRT
PRRT

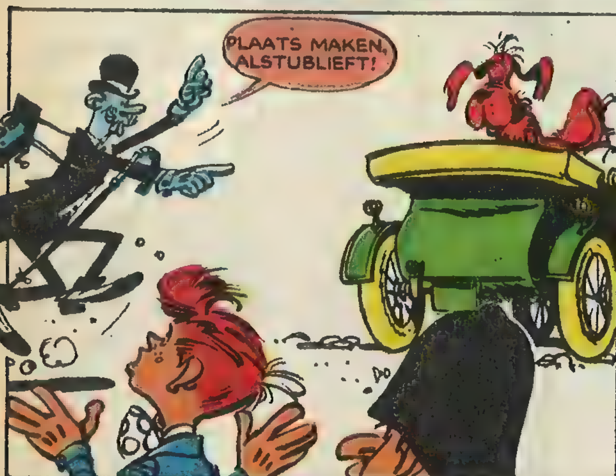
Kareltje Sprint

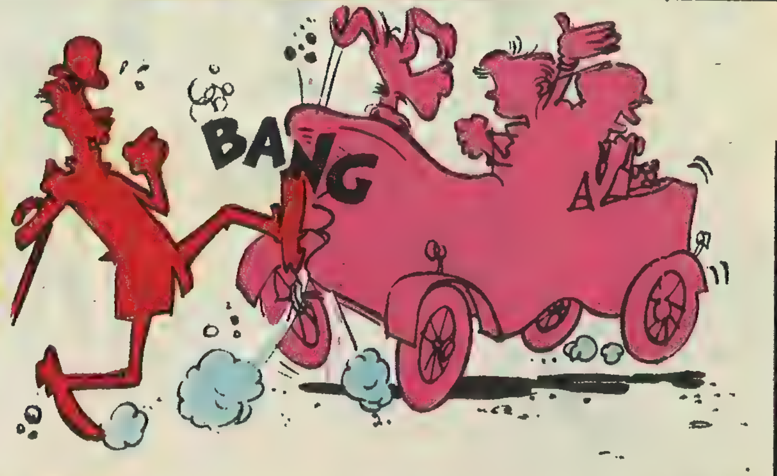

HEE, JIJ DAAR!

VEROORLOOF MIJ TE GEBRUIKEN MIJN TECHNISCHE MIDDEL, YES?

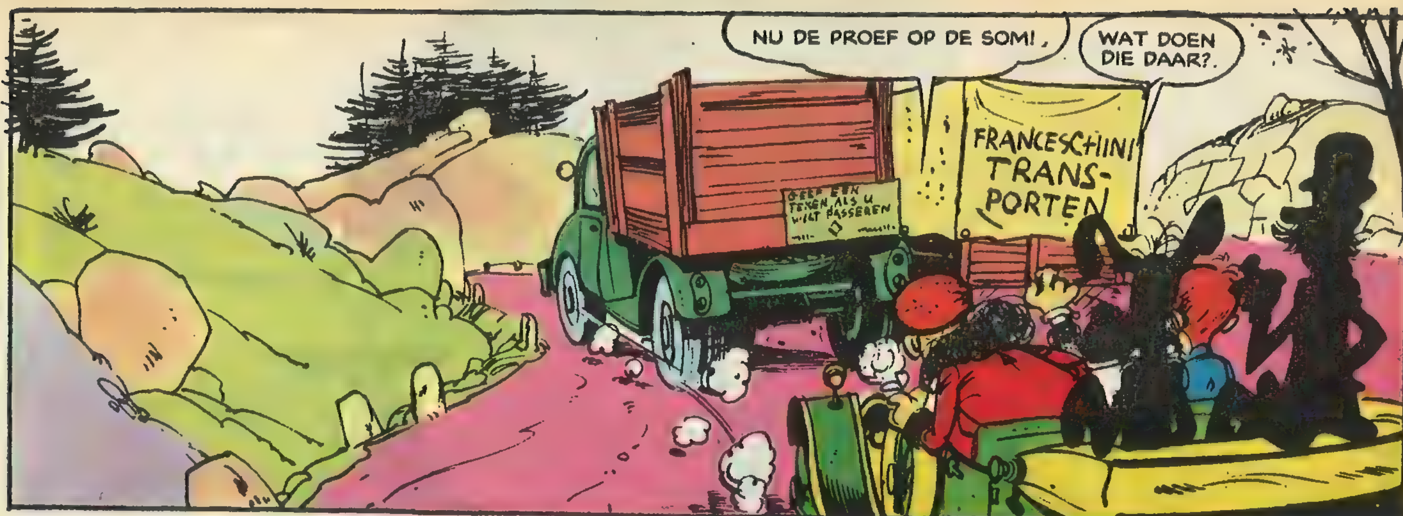

HOERA, HIJ DOET HET!

MILORD, U BENT GEWELDIG!

NU DE PROEF OP DE SOM!
WAT DOEN DIE DAAR?
FRANCESCHINI TRANS-PORTEN

MAAR DE CHAUFFEURS VAN DE VRACHTWAGENS HADDEN IETS ANDERS AAN HUN HOOFD...
DUS REAL-MILAAN EEN DRIE?
VOOR MIJ EEN ÉÉN!
VOOR MIJ EEN DRIE!
UUUUUUT!

ZE GAAN GEEN HAARBREED OPZIJ!
ZIJN ZE DOOF?
UUUUT!

NA TIEN MINUTEN...
KARELTJE, BEN JE GEK GEWORDEN!
ER ZIT NIETS ANDERS OP!
GRRR UAU.

ZAGEN JULLIE DAT?
WEGPIRATEN!

NA DIT KLEINE INCIDENT KWAM DE ITALIA EINDELIJK OP DE GROTE WEG, DE ZOGENAAMDE AUTOSTRADA DEL SOLE...

YES, WAT KOUD!
SNEEUW, DAT MANKEERT ER NOG AAN!
HET LIJKT WEL IJZEL!
AUTOSTRADA DEL SOLE
©real presse
58.

Cliff Rendall

HET GEHEIM VAN DE VIJF VIERKANTEN

SCIENCE FICTION

CLIFF EN SHENA ZIJN IN HET STATION POROS AANGEVALLEN DOOR ENKELE ROBOTS. ZE TRACHTEN TE ONTSNAPPEN DOOR EEN SOORT LUCHTKOKER EN BEREIKEN EEN GROTER VERTREK, MAAR...

ZOEK DEKKING, SHENA! ER NADERT EEN GROEN MANNETJE IN EEN BOL!

BIED GEEN TEGENSTAND, RENDALL! UW WAPEN IS BUITEN WERKING GESTELD DOOR EEN ANTIWAPEN-STRAAL EN DE ROBOTPOLITIE HEEFT U OMSINGELD!

25

VERDRAAID, HIJ HEEFT GELIJK! MIJN WAPEN WERKT NIET MEER EN DE ROBOTS KOMEN VAN ALLE KANTEN OP ONS AF! WE MOETEN ONS OVERGEVEN!

NU WE AAN JULLIE ZIJN OVERGELEVERD, KRIJGEN WE ZEKER WEL TE HOREN WAAROM WE HIER GEBRACHT ZIJN EN WAAROM ANDERE AARDBEWONERS HIER GEVANGEN-GEHOUDEN WORDEN?

AANSTONDS ZAL HIEROVER EEN VERKLARING WORDEN GEGEVEN IN DE BEELDKAMER. U ZULT DAAR OOK UW AARDSE METGEZELLEN AANTREFFEN!

SHENA! CLIFF!

DOC?! EN DAAR ZIJN OOK VERNON EN ZELINSKI!

HALLO, LUI! WELKOM IN HET HOL VAN DE LEEUW!

DOCTOR DEVOON!

CLIFF EN IK HADDEN WEINIG HOOP DAT WE U OOIT TERUG ZOUDEN ZIEN!

WE HEBBEN ELKAAR VEEL TE VERTELLEN. HOE ZIJN JULLIE HIER TERECHTGEKOMEN?

OP DEZELFDE MANIER ALS JULLIE, MAAR WE WETEN NOG NIETS!

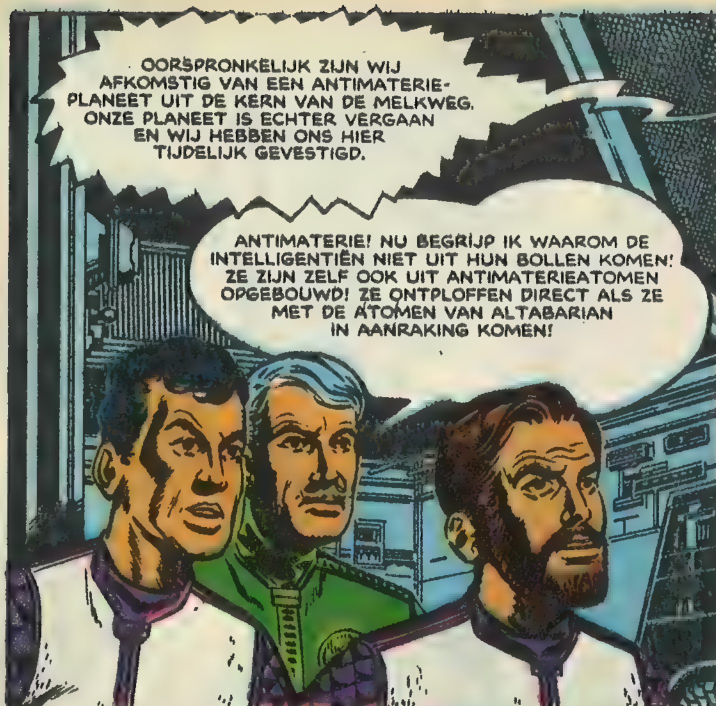
TERWIJL ZE ELKAAR HARTELIJK BEGROETEN, WORDT HET VERTREK GESLOTEN EN PLOTSELING VERSCHIJNT ER EEN BEELD OP HET SCHERM ACHTER HEN...

NU VOLGT EEN VERKLARING. U BEVINDT ZICH THANS OP DE PLANEET ALTABARIAN IN HET ZONNESTELSEL ALPHA-CENTAURI, VIER LICHTJAREN VAN UW AARDE VERWIJDERD. SAMEN MET DE KLEINE SATELLIET KAUN VORMT DEZE PLANEET EEN RIJK, DAT DOOR ONS BEHEERST WORDT. DE BEWONERS VAN KAUN, DIE MENSEN ZIJN ZOALS U, NOEMEN ONS DE INTELLIGENTIËN.

HOPELIJK ZIJN JULLIE INTELLIGENT GENOEG OM TE BEGRIJPEN DAT IEDEREEN RECHT HEEFT OP ZIJN VRIJHEID. WAAROM LAAT JE ONS NIET TERUGGAAN NAAR DE AARDE?

WIJ HEBBEN BEGRIP VOOR UW TOESTAND EN ZULLEN DAAROM NOG OP DIT ONDERWERP TERUGKOMEN. ALS BEWIJS VAN ONZE GOEDE WIL ZULLEN WIJ U NIET STRAFFEN VOOR HET BESCHADIGEN VAN DE ROBOT!

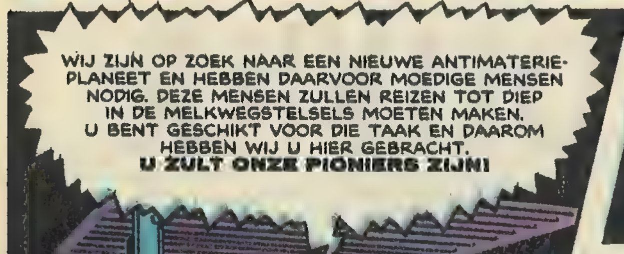
HM, BEDANKT! VERTEL NU MAAR WAT ONS TE WACHTEN STAAT!

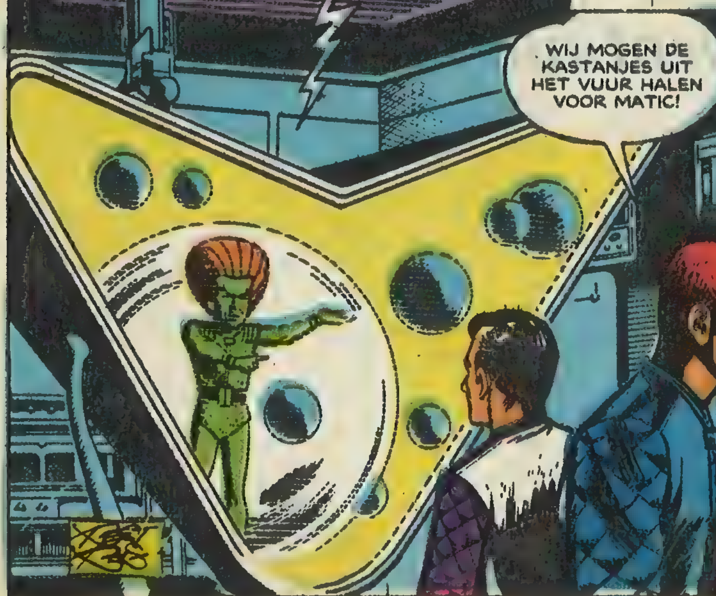

OORSPRONKELIJK ZIJN WIJ AFKOMSTIG VAN EEN ANTIMATERIE-PLANEET UIT DE KERN VAN DE MELKWEG. ONZE PLANEET IS ECHTER VERGAAN EN WIJ HEBBEN ONS HIER TIJDELIJK GEVESTIGD.
ANTIMATERIE! NU BEGRIJP IK WAAROM DE INTELLIGENTIËN NIET UIT HUN BOLLEN KOMEN! ZE ZIJN ZELF OOK UIT ANTIMATERIEATOMEN OPGEBOUWD! ZE ONTPLOFFEN DIRECT ALS ZE MET DE ATOMEN VAN ALTABARIAN IN AANRAKING KOMEN!

INDERDAAD! WIJ KUNNEN DE BOLLEN ALLEEN VERLATEN IN EEN SPECIAAL VERTREK, DAT WIJ VOOR DIT DOEL DOOR DE ROBOTS HEBBEN LATEN BOUWEN!
WIE VAN JULLIE IS NU EIGENLIJK MATIC EN WAAROM WERD ER OP DE PLANEET TERAKTION GEVOCHTEN? WIJ KREGEN DE INDRUK DAT DE BEVOLKING VAN KAUN HIER IETS MEE TE MAKEN HAD. WILLEN ZIJ NIET DOOR U GEREGEERD WORDEN?

BINNENKORT MAAKT U PERSOONLIJK KENNIS MET MATIC. UW LAATSTE VRAGEN WORDEN LATER BEANTWOORD. ZIJ HOUDEN GEEN VERBAND MET UW KOMST HIER IN POROS. LUISTER NU GOED!

ZOALS U WEET KUNNEN WIJ PERSONEN EN VOORWERPEN OVER GROTE AFSTANDEN VERPLAATSEN ZONDER DAARVOOR EEN VERVOERMIDDEL TE GEBRUIKEN. U NOEMT DAT TRANSFERENTIE. WIJ PASSEN DEZE METHODE TOE MET BEHULP VAN HOOGFREQUENTE DUTANIUMSTRALEN, DIE ZICHTBAAR GEMAAKT KUNNEN WORDEN IN DE VORM VAN VIJF LICHTENDE VIERKANTEN. OP DEZE WIJZE BENT U ALLEN HIER GEBRACHT.
JA, MAAR WAAROM?

WIJ ZIJN OP ZOEK NAAR EEN NIEUWE ANTIMATERIE-PLANEET EN HEBBEN DAARVOOR MOEDIGE MENSEN NODIG. DEZE MENSEN ZULLEN REIZEN TOT DIEP IN DE MELKWEGSTELSELS MOETEN MAKEN. U BENT GESCHIKT VOOR DIE TAAK EN DAAROM HEBBEN WIJ U HIER GEBRACHT. U ZULT ONZE PIONIERS ZIJN!

WIJ MOGEN DE KASTANJES UIT HET VUUR HALEN VOOR MATIC!

ALLE RAADSELS ZIJN NOG NIET OPGELOST, MAAR ÉÉN DING IS DUIDELIJK: VOORLOPIG ZIEN WE DE AARDE NIET TERUG!
EINDE
BINNENKORT WORDT DIT VERHAAL VERVOLGD MET HET TWEEDE DEEL, GETITELD: GEVANGENEN VAN HET HEELAL!

POLLIE en OLIVIER

Avontuur in Spanje

DOOR DAVID SCOTT DANIELL

KORTE INHOUD: *De Spaanse stad Albencia met een garnizoen van een bataljon Engelsen wordt belegerd door drie bataljons Franse infanterie van het leger van Napoleon. In de stad bevinden zich ook Olivier Crow, leerling-tamboer, sergeant Trott met zijn dochtertje Pollie en soldaat Pilchard. De toestand is ernstig. Pollie en Olivier sluipen door de vijandelijke linies om hulp te halen. In het gebied van de vijand ontmoeten ze sergeant Trott en soldaat Pilchard, die door de Fransen gevangengenomen zijn. Ze bevrijden hen. Onderweg zien ze een lege koets staan. Ze ontwapenen de eigenaar en gaan er met de koets vandoor. Later ontmoeten ze een groep Engelse cavaleristen.*

TEKENINGEN VAN HERMAN GIESEN

***

De officier liet zijn paard keren en reed weg en sergeant Trott gaf zijn troepje het bevel: „Op de plaats rust." Hij begon het paard van de sergeant van de dragonders te aaien.

„U kunt zich zeker wel indenken, dat we erg blij zijn, dat jullie gekomen bent, nietwaar, sergeant?" vroeg hij.

De sergeant van de cavalerie leek even uit het veld geslagen te zijn,

maar toen zei hij op barse toon: „Je kunt beter je mond houden, sergeant!" Daarna reed hij een paar meter verder met zijn paard.

„Sergeant," zei soldaat Pilchard, „ik geloof dat hier iets heel eigenaardigs aan de hand is."

„Iets eigenaardigs, soldaat Pilchard? Noem jij het eigenaardig als generaal Buckley Cavendish mij persoonlijk bij de naam kent en mij beslist wil spreken?"

„Lieve papa," zei Pollie, „wees alstublieft voorzichtig als de generaal je bij zich roept en zeg niet te veel. Ik geloof dat oom Pharao gelijk heeft. Ze bekijken ons allemaal zo raar!"

„Het leek wel, alsof de kapitein bijna medelijden met ons had," zei Olivier. „Maar waarom in vredesnaam?"

Op dat ogenblik klonk er hoefgetrappel op de weg, dat steeds dichterbij kwam, en ze zagen de kapitein in de bocht aankomen. Hij reed naast een heer, die gekleed was in een donkerrode jas met een moderne hoge kraag. De beide ruiters werden gevolgd door een escorte van twaalf lichte dragonders, die onder bevel stonden van een jonge kornet.

„O, kijk nu eens!" riep Pollie verschrikt.

„O nee, dat is toch zeker niet mogelijk!" zei Olivier.

„Ik heb het geweten, ik heb het wel geweten," kreunde soldaat Pilchard. „Ik voelde het aldoor in mijn botten dat er een ramp op komst was!"

Sergeant Trott stond met uitpuilende ogen naar die ene ruiter te staren. De dikke heer, die bij de rivier had zitten vissen en die zij zo ruw hadden omgetoverd in een „kerstrollade", bleek... generaal Buckley Cavendish te zijn! Maar hoe ellendig sergeant Trott zich ook voelde, toch had hij nog zoveel tegenwoordigheid van geest zijn troepje te bevelen in de houding te gaan staan. Zijn commandostem klonk echter niet zo zelfverzekerd als gewoonlijk...

De mannen, die de generaal vergezelden, hielden hun paarden in en de generaal en de kapitein dreven de dieren in de richting van sergeant Trott en zijn mannen.

„Dat zijn de deserteurs, generaal," zei de kapitein.

De generaal staarde sergeant Trott minachtend aan met zijn koude, grijze ogen. Toen keek hij naar de drie anderen. Ze stonden alle vier kaarsrecht in de houding en staarden voor zich uit.

„Bent u sergeant Trott?" vroeg de generaal.

„Jawel, generaal!"

„Vertel me eens, sergeant Trott," vroeg de generaal op een toon, alsof hij een vriendschappelijk gesprek wilde beginnen, „hoe bent u aan dat rijtuig gekomen?"

Sergeant Trott dacht aan de waarschuwing van Pollie, dat hij niet te veel moest zeggen. Hij aarzelde een ogenblik en zei toen dapper: „Dat hebben we gevonden, generaal!"

„Gestolen, bedoelt u zeker," verbeterde de generaal.

„Generaal," zei sergeant Trott weer, „we hebben het rijtuig in beslag genomen, omdat dit noodzakelijk was voor het uitvoeren van een dringende militaire opdracht."

„Ga verder," zei de generaal.

„Ziet u, generaal," zei Trott, die zich steeds ellendiger begon te voelen, „we dachten dat het behoorde aan... aan een Spaanse heer die bij de rivier zat te vissen."

Maar kapitein Clifford vertelde: „Hij zei net tegen mij, dat het behoorde aan de een of andere dikke ouwe Spanjaard, generaal."

De stem van de generaal had tot nu toe bijna vriendelijk geklonken, maar nu maakte hij een buitengewoon opvliegende indruk. Men kon niet bepaald zeggen of hij nu brulde, raasde of schreeuwde, het was een combinatie van al die geluiden samen.

„Ja, dat heb ik hem met mijn eigen oren horen zeggen," brulde hij. „De een of andere dikke ouwe Spanjaard! Weet je eigenlijk wel wie ik ben, sergeant? Weet jij wel wat je gedaan hebt? Je hebt mij een heel vieze voerzak over mijn hoofd gegooid, je hebt mijn armen en benen vastgebonden! Mij, de bevelvoerende generaal over het Britse leger in Zuid-Spanje!"

De dikke wenkbrauwen van de generaal stonden als borstels recht overeind en het leek wel alsof hij op het punt stond te ontploffen. „Een voerzak!" zei hij walgend. „En ze hebben me vastgebonden! Mij! En ze hebben mijn rijtuig gestolen! Net, toen ik mijn oppasser even naar het dorp had gestuurd om maden voor mij te halen! De een of andere dikke ouwe Spanjaard! Nou, wat heb je daarop te zeggen, sergeant Trott?"

„Het... het spijt me heel erg, generaal," zei de sergeant.

„Bij welk regiment dien je?"

„Bij het honderdelfde regiment infanterie, generaal, bij de compagnie van kapitein Fairclough."

„Dat is een goed regiment. Waarom zijn jullie gedeserteerd? Waren jullie van plan om naar de vijand over te lopen? Jullie dachten zeker dat jullie Frans goud konden verdienen, als je Napoleon ging helpen, hè? Deserteurs en landverraders, dat zijn jullie!"

„Nee, generaal," zei sergeant Trott. „Wij..."

Sergeant Trott stond met uitpuilende ogen naar die ene ruiter te staren.

„Houd je mond!" brulde de generaal. „Ratten, vuile gemene ratten, dat jullie zijn! Jij en die lange slungel daar naast je! En wie zijn die twee andere jonge schurken? Dat zijn zeker de gidsen, die jullie naar de Fransen toe moesten brengen! Nou, die worden dan tegelijk met jullie doodgeschoten!"

Nu zei Olivier, die nog steeds in de houding stond en strak voor zich uit staarde: „Mag ik iets zeggen, generaal? Sergeant, vertel de generaal dan van de brief voor de kolonel."

„Zwijg, jij kleine rekel!" schreeuwde de generaal. „Ik zal weleens even een brief naar jullie kolonel sturen! Ik zal hem vertellen wat er met jullie gebeuren moet! Ik klaag jullie aan wegens desertie in het gezicht van de vijand, wegens het overvallen van een hoog officier, wegens het stelen van zijn rijtuig. . ."

De generaal was nog lang niet uitgesproken, maar hij hield midden in zijn gebulder op en keek verbaasd naar de andere Spaanse jongen, die bedaard een stap naar voren deed.

„Generaal," zei hij rustig, „u hebt de situatie blijkbaar helemaal niet begrepen."

„Zwijg!" snauwde de generaal. „Hoe durf je zo tegen mij te spreken!"

„Ik ben Pollie Trott, generaal, en sergeant Trott is mijn vader. Dit is mijn neef, tamboer Crow, en hij heeft de brief bij zich voor onze kolonel."

De generaal was te woedend om nog te kunnen praten. Hij deed maar steeds zijn mond open en dicht, zodat hij wel op een grote vis leek.

„Mijn neef Olivier," ging Pollie voort, „dat is tamboer Crow, is uit Albencia gekomen om een brief door de Franse linies te smokkelen."

„Wat is dat toch allemaal voor geklets?" vroeg de generaal ongeduldig. „Uit Albencia gekomen? Waarom?"

„Omdat die stad zwaar belegerd wordt, generaal," zei Pollie weer, „en als er niet heel gauw hulptroepen worden heen gestuurd, dan zal Albencia ongetwijfeld door de Fransen worden veroverd."

„Wordt Albencia belegerd?" zei de generaal ongelovig. „Dat is voor het eerst dat ik daarvan hoor!"

„Daarom juist! Daarom heeft tamboer Crow zich vrijwillig opgegeven om te proberen door de Franse linies te komen met de brief voor de kolonel. Ik ben met hem meegegaan. Mijn vader en soldaat Pilchard werden gevangengenomen bij gevechten buiten de stad, maar ze zijn erin geslaagd om te ontvluchten."

„En moet ik dat onzinnige verhaal geloven? Ben jij in werkelijkheid een meisje en wordt Albencia inderdaad belegerd?"

„Ja, generaal," zei sergeant Trott. „Alles wat Pollie verteld heeft is woord voor woord waar."

„Waarom blijf jij daar dan met de mond vol tanden staan, alsof je niet tot tien kunt tellen? Waarom zeg je dan niets?" raasde de generaal.

Nu deed Olivier vlug een pas naar voren en hield de generaal de brief van kapitein Fairclough voor. De generaal pakte hem aan en las hem.

„Kapitein Clifford," riep hij toen.

„Jawel, generaal," zei de kapitein.

„Laat die jonge kornet van jou eens in volle vaart naar het hoofdkwartier rijden. Brigadegeneraal Stomp moet onmiddellijk het honderdelfde en het honderddertiende regiment inspecteren. Onmiddellijk, begrepen! En alle patrouilles moeten direct worden teruggeroepen. Ik ga zelf ook naar het hoofdkwartier."

„Jawel, generaal!" zei Clifford. Hij reed naar zijn mannen en riep de kornet bij zich. Nog geen minuut later liet de jonge officier zijn paard over het muurtje springen dat langs de weg lag, en toen ging het in volle galop dwars door de velden.

„En wat jullie vieren betreft," zei de generaal, „misschien zijn jullie dan geen deserteurs, misschien waren jullie ook niet van plan om naar de vijand over te lopen, misschien was het inderdaad jullie bedoeling om deze brief naar de kolonel te brengen, maar jullie hebben een generaal overvallen en dat is een ernstig misdrijf, waarvan ik betwijfel of het wel ooit eerder in de annalen van de krijgsraad is voorgekomen."

„Maar generaal," zei Pollie, „wij konden toch ook niet weten, dat u een generaal was."

Generaal Buckley Cavendish keek Pollie woedend aan. „Dus de bevelvoerende generaal moet volgens jou altijd beslist in uniform zijn? Hij mag nooit eens een dagje vrij hebben om rustig in burgerkleren te gaan vissen? Denk jij er zo over?"

„Nee, generaal, maar neemt u het mij niet kwalijk," zei Pollie wat verdrietig.

Eensklaps gebeurde er iets, waardoor de toestand grondig veranderde.

Kapitein Clifford rapporteerde aan de generaal dat er een eskadron Franse cavaleristen dwars over de velden kwam aanrijden. Er ging een gemompel op onder de manschappen, die de vijand wel graag tegemoet zouden willen gaan. Daar wilde de generaal echter niet van horen. Hij maakte de kapitein duidelijk dat het in de eerste plaats de plicht van de dragonders was om de generaal te escorteren en dat ze niet zo maar op eigen houtje de strijd met de vijand mochten aanbinden.

Hij gaf een paar korte bevelen en even later reed hij met zijn escorte in de richting van het hoofdkwartier, terwijl een sergeant met vier manschappen moest achterblijven om de

„Waarom blijf jij daar dan met de mond vol tanden staan, alsof je geen tien kunt tellen! Waarom zeg je dan niets?" raasde de generaal.

gevangenen te bewaken. De Franse cavaleristen, die er schitterend uit zagen in hun wit met blauwe uniformen, reden in galop achter de generaal aan.

Pollie was de eerste die ontdekte dat niet het hele eskadron Fransen de generaal achterna was gegaan. Zes mannen hadden zich van de rest afgezonderd en reden nu naar hun eigen troepje toe.

„Wat moeten we nu doen?" zei de sergeant van de cavalerie.

„Als wij maar wapens hadden, dan konden we samen met u tegen hen vechten, sergeant," zei sergeant Trott.

komen. Als het noodzakelijk is, keren we om en jagen hen op de vlucht. Maar knoop dit vooral goed in je oren, sergeant Trott, dat het geen enkele zin heeft om te proberen er vandoor te gaan. Maar ik geloof niet dat je zo stom zult zijn dat te proberen. Je hebt je al genoeg in de nesten gewerkt! Nou vooruit, het bos in, jullie!"

De sergeant reed met zijn vier mannen de weg af en de vier gevangenen klauterden over de muur en renden zo vlug ze konden de bossen in. De bodem was ruw en oneffen en sergeant Trott had niet bepaald de leeftijd om hard te kunnen lopen, maar puffend en blazend, strompelend en hijgend

elkaar. De Franse cavaleristen hielden de teugels in en lieten hun paarden halt houden.

Een van de ruiters — het was kapitein du Clos — reed naar voren en zei: „Leuk, dat we elkaar weer ontmoeten, heren! Het schijnt dat u helemaal buiten adem bent, sergeant Trott! Het was een grappig gezicht, zoals u met uw korte beentjes over het veld rende. Dat deed me denken aan die Engelse sport van jullie, het jagen op vossen. Jullie waren de vossen en wij de jagers. Nu weet u ook eens, wat voor een gevoel dat voor die arme vossen is. Nou, heb je soms iets te zeggen, Trott? Of jij, lange slungel met je

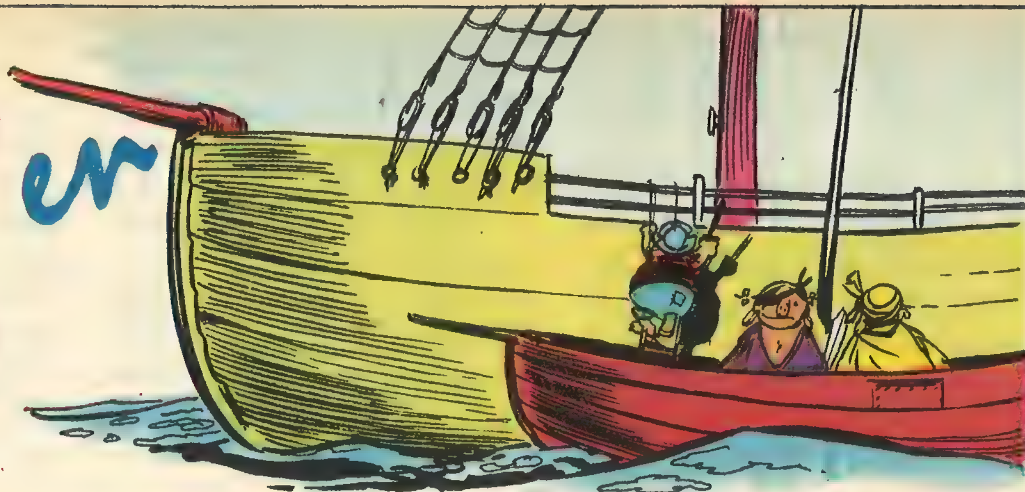
Toen ze ongeveer halverwege de bossen waren, keek Olivier eens over zijn schouder en kreeg de schrik van zijn leven.

„Nee, nee, jullie zijn gevangenen, en nog wel gevangenen van de generaal," zei de sergeant weer. „Het is niet mijn taak om tegen de Fransen te gaan vechten. De generaal heeft mij opdracht gegeven om jullie veilig en wel naar het hoofdkwartier te brengen en daar moet ik mij aan houden. Het lijkt me het beste dat jullie je in de bossen verschuilen, en liefst zo vlug als je kunt, voordat de Fransen jullie in de gaten krijgen. Wij rijden de weg af, zodat ze ons achterna

liep hij als een bezetene. Toen ze ongeveer halverwege de bossen waren, keek Olivier eens over zijn schouder en hij kreeg meteen de schrik van zijn leven. Hij zag namelijk dat de Fransen helemaal niet achter de dragonders aan waren gegaan, maar dat ze op het punt stonden over de muur te springen, en dat betekende dat de vier vluchtelingen geen enkele kans meer hadden!

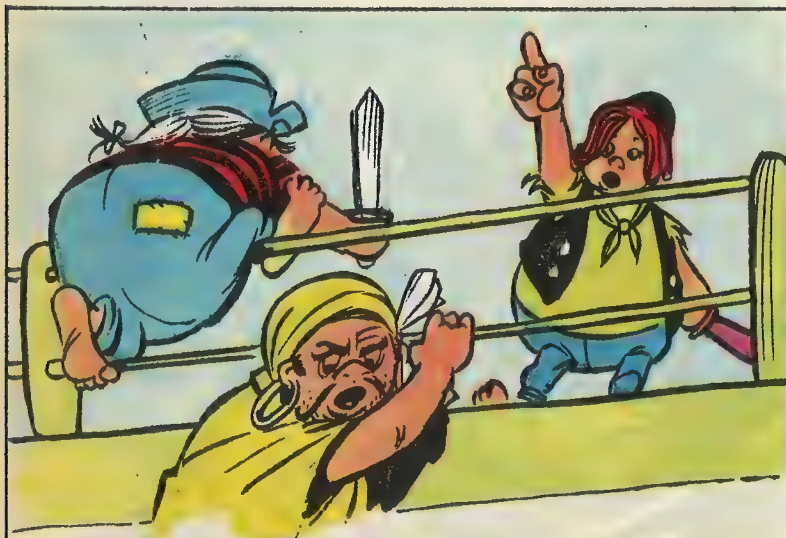
Ze zagen in dat hun toestand hopeloos was. Ze bleven staan, dicht bij

haviksneus? En onze twee zogenaamde zwervers? Jullie dachten dat je erg slim was, hè? Maar als je ons wilt beetnemen, dan moet je toch heus wat vroeger opstaan! Deze keer zal er geen sprake zijn van ontvluchten. Als jullie één verdachte beweging maakt, dan zullen jullie kennismaken met de zwaarden van mijn mannen! We nemen jullie nu mee naar het hoofdkwartier en ik geloof dat jullie wel kunnen raden, wat er daar verder met jullie gaat gebeuren." *Wordt vervolgd*

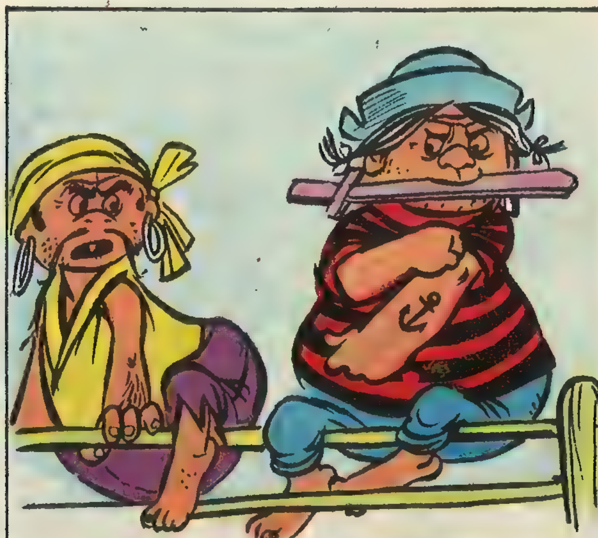

ADMIRAAL BOEM EN ZIJN MATROZEN HADDEN EEN VAL OPGESTELD VOOR DE ZEEROVERS. ZOUDEN ZE ERIN LOPEN?

TOEN DE AVOND DAALDE KWAMEN DE ZEEROVERS MET HUN SLOEP LANGSZIJ HET SCHIJNBAAR SLAPENDE SCHIP. DE ZEE WAS KALM EN ALLES WEES EROP DAT ZE DE OPVARENDEN ZOUDEN KUNNEN VERRASSEN...

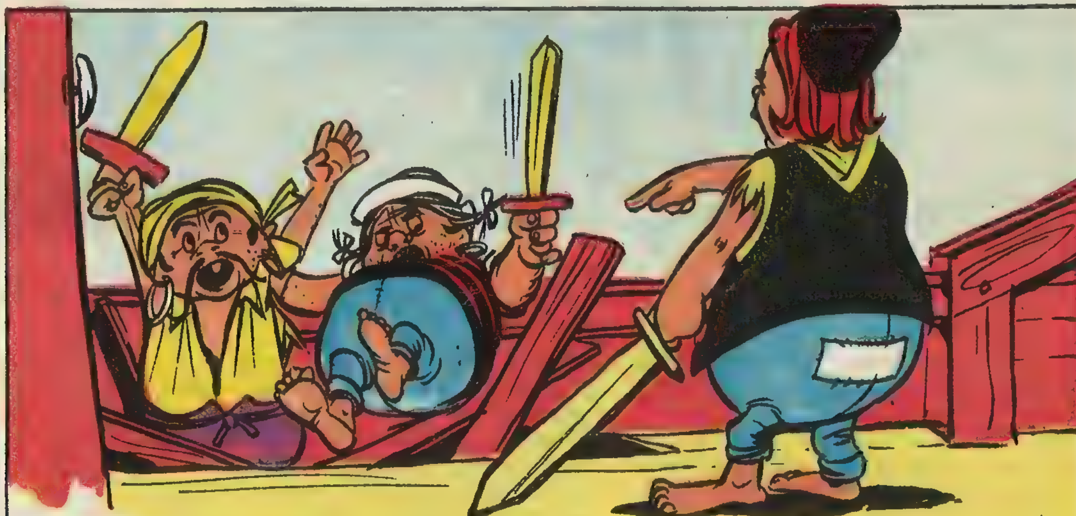
AAN DEK STOND FREEK, OP DE PLAATS WAAR DE PLANKEN WAREN DOORGEZAAGD. HIJ SCHOLD DE PIRATEN VOOR ALLES EN NOG WAT UIT EN DAAGDE HEN UIT AAN DEK TE KOMEN ALS ZE DAT DURFDEN.

AAN DEK KOMEN, DAT ZOUDEN ZE! EN ZE ZOUDEN WEL VERDER KOMEN OOK! ZEEROVERS KUN JE NIET ONGESTRAFT UITDAGEN!

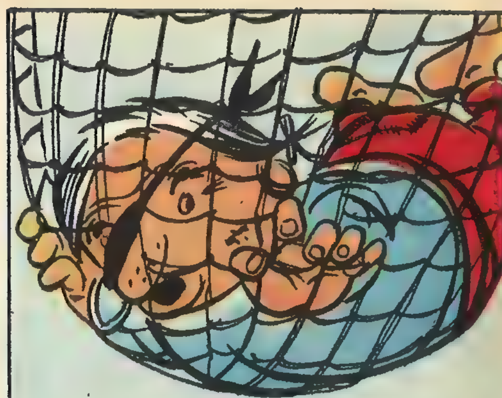

DE DERDE ZEEROVER STAK NU OOK ZIJN HOOFD BOVEN DE RAND VAN HET DEK.

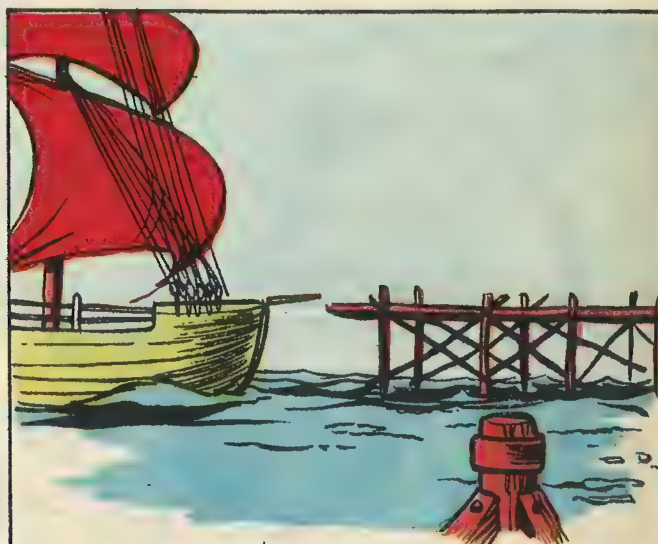

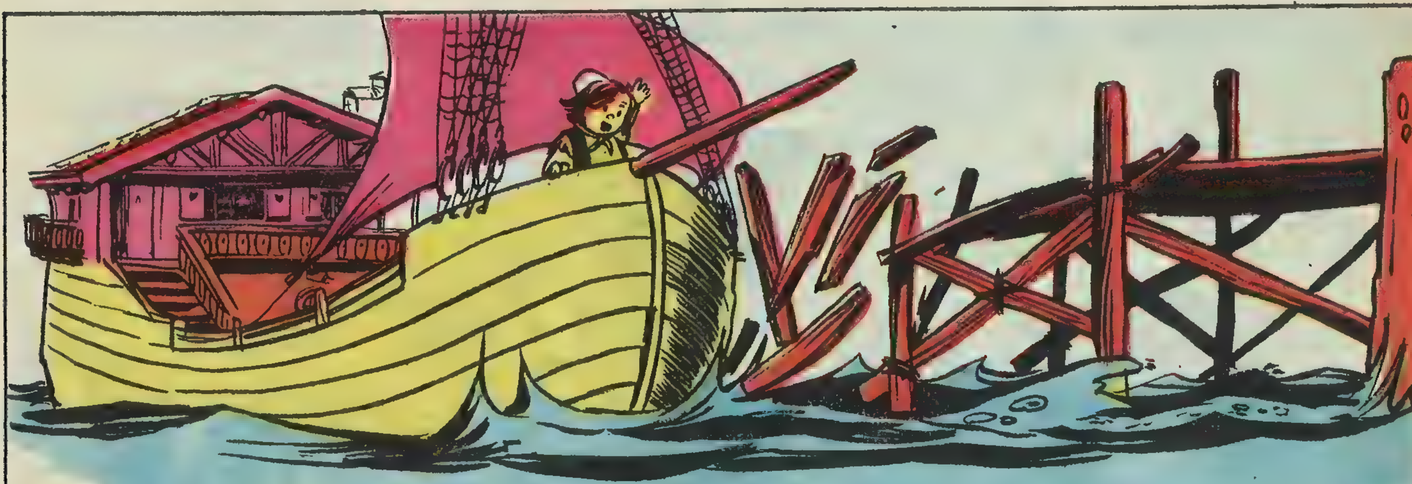
TOEN KLONK HET SEIN VOOR DE AANVAL. HELAAS, ZE KWAMEN NIET VER, WANT DE LOSSE PLANKEN DEDEN HUN PLICHT EN ONDER LUID GESCHREEUW VERDWEEN HET DRIETAL IN DE DIEPTE.

FRANK EN ADMIRAAL BOEM KEKEN LACHEND TOE TOEN
ZE IN DE WACHTENDE HANGMATTEN TERECHTKWAMEN.
ZE SPARTELDEN EN SCHREEUWDEN, MAAR...

...NA EEN TIJDJE WERDEN
HUN KRETEN MINDER EN
KEERDE DE RUST WEER.

FREEK EN FRANK PAKTEN NU DE TOUWEN,
DIE ZE HADDEN KLAARGELEGD,
EN BONDEN DE KERELS AAN DE MAST VAST.

INTUSSEN WAS HET SCHIP DE THUISHAVEN
GENADERD, MAAR IN DE OPWINDING WAREN
ZE HET HELE ROER VERGETEN...

HET WAS DAN OOK ONDER LUID GEKRAAK VAN BALKEN
EN ONDER EEN REGEN VAN RONDVLIEGENDE SPAANDERS
DAT FREEK TENSLOTTE HET SCHIP AFMEERDE.

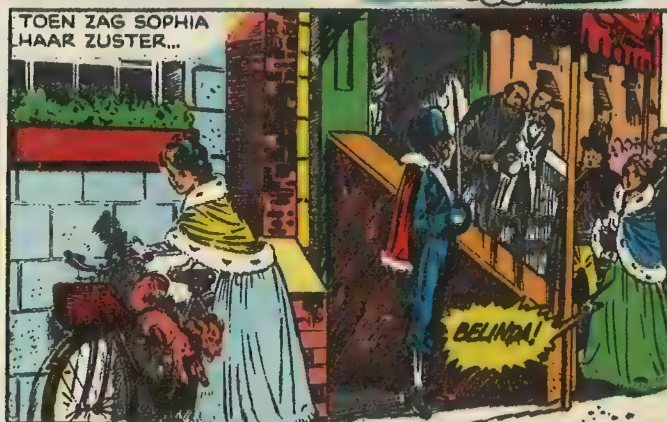

Ondeugd

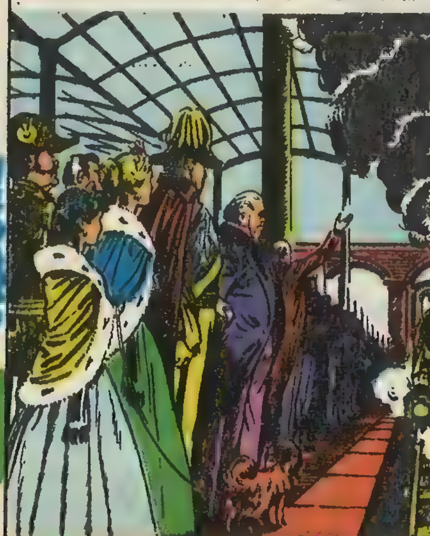

PRINSES BELINDA VAN RUVENIA MOCHT NIET IN DE KOETS MEE OM PRINS KRAUTZ AF TE HALEN. DUS GING ZE OP DE FIETS!
TERWIJL DE MENSEN JUICHTEN, PEDDELDE BELINDA ACHTER DE KOETS AAN...

IN DE KOETS WUIFDE PRINSES SOPHIA, BELINDA'S OUDERE ZUSTER, NAAR HET VOLK.
ZE ZIJN VANDAAG ERG ENTHOU-SIAST!

BIJ HET STATION...
DENK ERAAN, SOPHIA, JE MOET EEN GOEDE INDRUK MAKEN!
IK ZAL ERAAN DENKEN, OOM JOSEF!

TOEN ZAG SOPHIA HAAR ZUSTER...
BELINDA!

BELINDA KEEK SCHULD-BEWUST, MAAR ZE ZEI:
IK HEB ER EVENGOED RECHT OP DE PRINS AF TE HALEN!
JOU SPREEK IK NOG WEL! KOM MEE, DE TREIN RIJDT BINNEN!

DE PRINSESSEN, HUN OOM JOSEF, DE EERSTE MINISTER EN GRAAF FALSTEIN WACHTTEN DE TREIN OP...

IN DE TREIN...
WE ZIJN ER, HOOGHEID!
WAT? NU AL?

DE TREIN STOPTE. TROMPETTEN SCHALDEN EN...
PRINS KRAUTZ!

Prinses

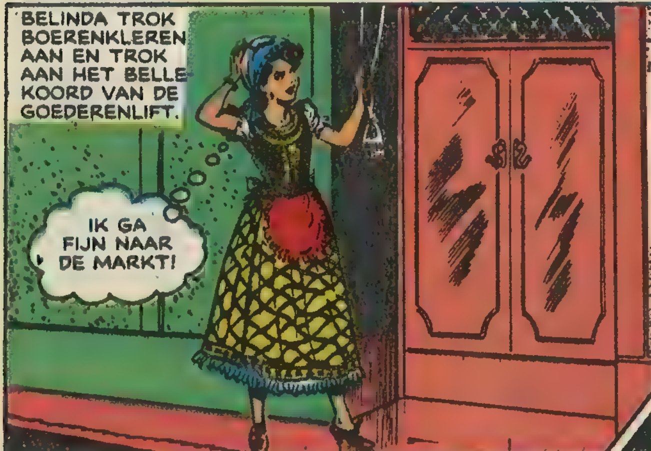

BELINDA - BETER BEKEND ALS PRINSES ONDEUGD - HIELD ZICH GRAAG OP ONDER HET VOLK VAN RUVENIA. VIA EEN GAT IN DE PALEISMUUR KON ZE ONGEZIEN IN- EN UITGAAN.

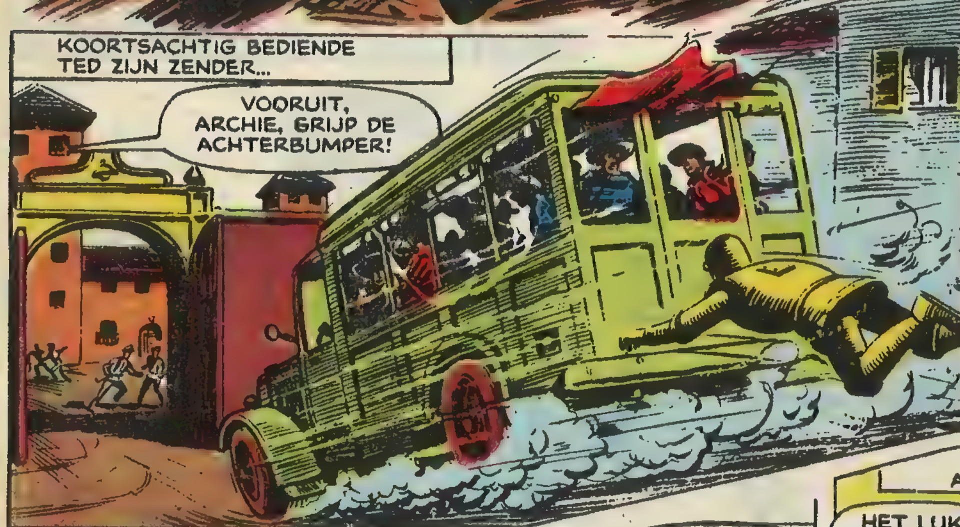

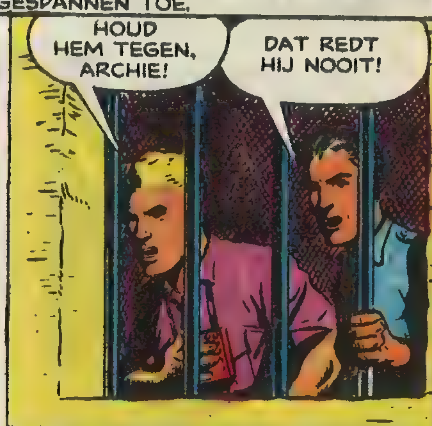

DE MAN VAN STAAL

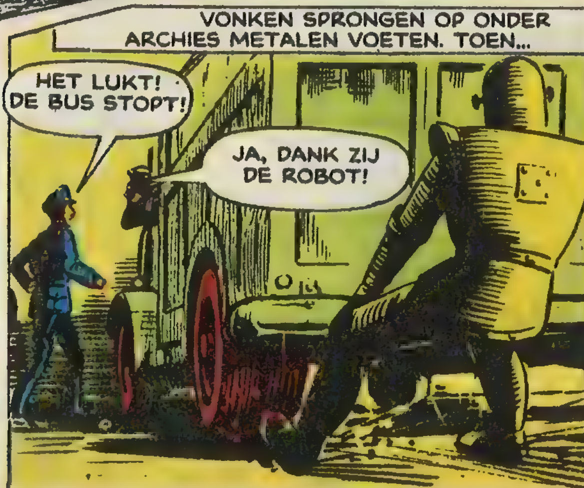
TED, KEN EN ARCHIE, IN ZUID-AMERIKA OP ZOEK NAAR EEN OUDE GOUDMIJN, WAREN GEARRESTEERD WEGENS WAPENSMOKKEL. TED WILDE ARCHIE EEN OP HOL GESLAGEN BUS LATEN TEGENHOUDEN...

ARCHIE SPRONG OPZIJ. DE BUS SCHOOT RAKELINGS LANGS HEM HEEN.

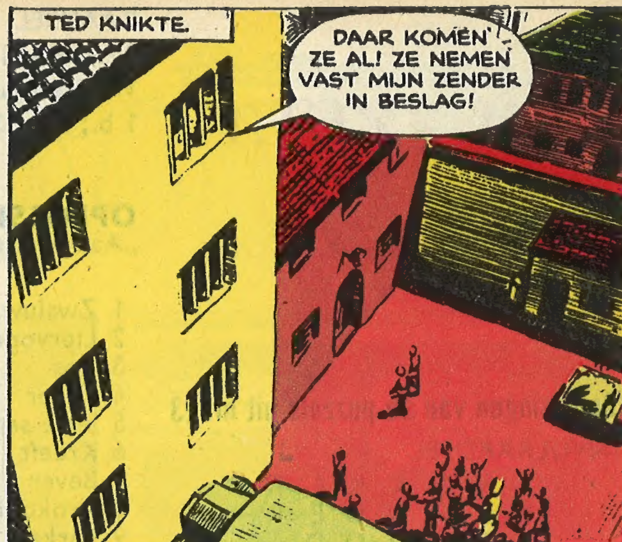

OPGELUCHT ZEI KEN:
GOEIE OUWE ARCHIE, HIJ HEEFT HET HEM WEER GELEVERD! IK VREES ALLEEN DAT DE POLITIE NU BANG IS DAT ARCHIE ONS ZAL BEVRIJDEN!

TED KNIKTE.
DAAR KOMEN ZE AL! ZE NEMEN VAST MIJN ZENDER IN BESLAG!

MAAR ER GEBEURDE IETS ANDERS...
U HEBT EEN HELEBOEL MENSEN HET LEVEN GERED! KOMT U EENS MEE!

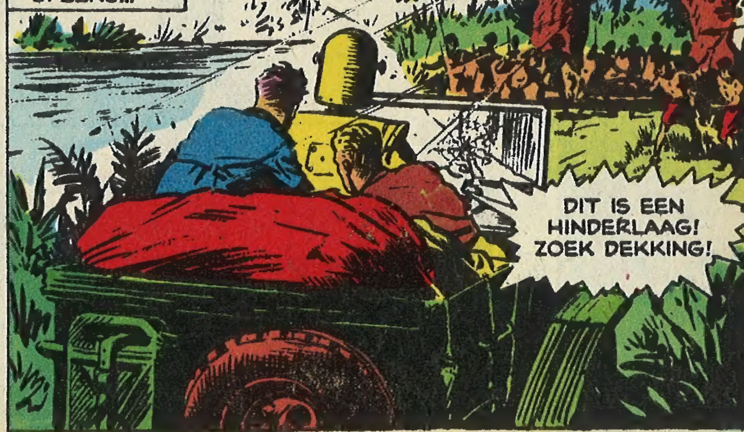

EVEN LATER...
COMMISSARIS, GEEF ONS DE KANS TE BEWIJZEN DAT WE GEEN SMOKKELAARS ZIJN!
GOED, SPOOR DAN DE WARE SCHULDIGEN OP!.

DE VOLGENDE MORGEN WAREN DE VRIENDEN GEREED. ZE HADDEN BELOOFD BINNEN EEN BEPAALDE TIJD DE WAPENSMOKKELAARS OP TE SPOREN.
VEEL SUCCES! IK HOOP DAT U TERUGKOMT!
IN ELK GEVAL! ALS WE DE SMOKKELAARS NIET VINDEN, KUNT U ONS ARRESTEREN!

NADENKEND ZEI KEN:
WIE WEET HEBBEN DIE SMOKKELAARS IETS TE MAKEN MET DE OUDE GOUDMIJN!
DAN ZOUDEN WE TWEE VLIEGEN IN ÉÉN KLAP VANGEN!

EVEN LATER REDEN ZE DOOR HET OERWOUD...
DIT IS HET GEBIED WAAR DE SMOKKELAARS OPEREREN. HET IS OOK DE ROUTE NAAR DE OUDE GOUDMIJN!

KEN KEEK BEHOEDZAAM ROND.
TED, IK HEB HET GEVOEL DAT WE NIET ALLEEN ZIJN!

OPEENS...
DIT IS EEN HINDERLAAG! ZOEK DEKKING!

WIE PUZZELT ER MEE?

Oplossingen van de puzzels uit nr. 23

INVULRAADSEL

```
      W E K K E R
    V L I N D E R
      B R O O D
    G I E T E R
      G E W E I
      B R I E F
      P A L E T
    V E R G I E T
```

De schuingedrukte letters vormen het woord KNOTWILG.

Tovervierkant

```
V A L K
A P I N
L I L A
K N A L
```

Een-woord-rebus

M-IN-ACHT-IN-G; dus: MINACHTING.

RAADSEL

AAL, PAAL, ZAAL, VAAL.

Wie weet het?

1 b.; 2 a.; 3 b.; 4 c.; 5 a.; 6 c.

★ ★ ★

OPLOSSING:

„Aan de staart herkent men het dier" van bladzijden 12/13:

1 Zwaluw
2 Liervogel
3 Vos
4 Tijger
5 Ierse setter
6 Kreeft
7 Bever
8 Krokodil
9 Varken
10 Schorpioen
11 Walvis
12 Eekhoorn
13 Panter (jaguar)
14 Papegaai
15 Aal
16 Koe
17 Ratelslang
18 Fazant
19 Haan
20 Haai
21 Zebra
22 Pauw
23 Kameleon
24 Kangoeroe
25 Paard
26 Zeepaardje
27 Salamander

ANTWOORDEN:

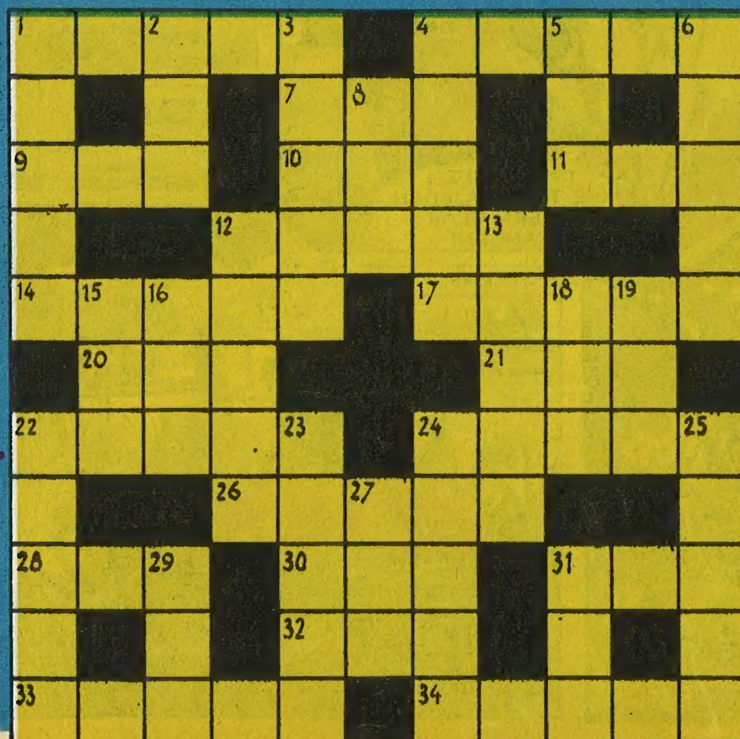
„Waar of niet waar?" van bladzijde 10:

1. WAAR. De gebroeders Thibault — Thomas, Henry en Vernon — die tegen het eind van de vorige eeuw in New York woonden, leken zó sprekend op elkaar, dat niemand wist wie wie was. Daarom droegen ze hun initialen op hun gezicht.
2. NIET WAAR. Er zijn geleerden geweest die beweerd hebben dat er ergens in Siberië nog mammoeten leven, maar bewezen is dit nooit.
3. NIET WAAR. De albatros — de vogel waar het hier om gaat — komt alleen boven zee voor. Hij is een expert in het maken van lange glijvluchten, maar normaal gebruikt hij zijn vleugels wel degelijk.
4. NIET WAAR. De tweelingtank, een Nederlandse uitvinding, is nooit verder gekomen dan de tekentafel.
5. WAAR. Dit belachelijke idee heeft zich eeuwenlang gehandhaafd. Als iemand een steekwond had opgelopen, kreeg hij van de chirurgijn hoogstens een verbandje over de wond. Veel meer aandacht werd besteed aan het wapen; er werd een speciale zalf op gesmeerd, waarna het zorgvuldig werd verbonden.
6. WAAR. Thomas Chapman, een Engelse zeeman, zwalkte met enkele kameraden al tweeëntwintig dagen op zee, toen hij op het idee kwam haaien te gaan vangen. Bij gebrek aan vistuig deed hij het met zijn handen. Hij wist zo zichzelf en zijn lotgenoten in leven te houden en heeft later een hoge onderscheiding gekregen voor zijn moedig optreden.

KRUISWOORDPUZZEL

Horizontaal:

1 Karperachtige vis
4 Knaagdier met lange oren
7 Lof
9 Kledingstuk voor verwarming van de handen
10 Brok natuursteen
11 Jongensnaam
12 Vierkante, platte steen
14 Gedroogde druif
17 Gedraaid snoer
20 Zeevis
21 Dicht
22 Huilen
24 Kasteel in bouwvallige staat
26 Onderricht in het rijden
28 Lust, ook: betekenis
30 Voorzetsel
31 Gezet
32 Inwoner van Estland
33 Inhoudsmaat
34 Gewricht tussen voet en been

Verticaal:

1 Jaargetijde
2 Sprookjesfiguur
3 Sein, aanduiding
4 Kersesoort
5 Rivier in Egypte
6 Een van de windstreken
8 Europese Economische Gemeenschap (afkorting)
12 Katachtig roofdier
13 Tropische waterlelie
15 Noors geldstukje
16 Hemellichaam
18 Moederschaap
19 Snelle loop
22 Inheems roofdiertje
23 Arbeidzaam
24 Interest
25 Vrucht van de eik
27 Verbindingsstuk
29 Vochtig
31 Bedekking van een huis

DE GOUDEN STAD

MANDY WAS OPGEWONDEN... WEKENLANG WAREN ZIJ EN KEN AL BEZIG MET NASPEURINGEN NAAR DE OUDE STAD VADRA EN NAAR PRINSES ELVIRA. EN JUIST NU ZE DACHTEN DAT DE PRINSES OMGEKOMEN WAS, DEED MANDY EEN ONTDEKKING...

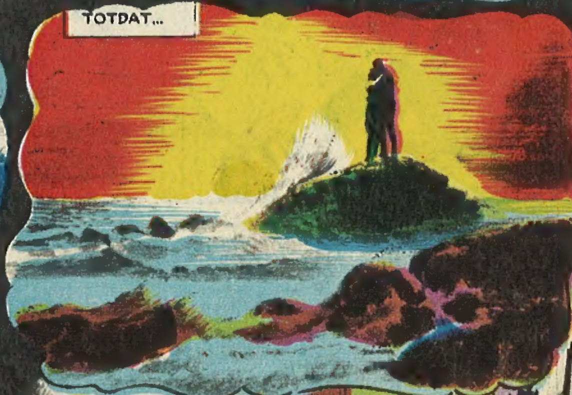

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.